

**Stanowisko Głównego Urzędu Statystycznego dotyczące uczestnictwa
komorników sądowych w badaniach statystycznych statystyki publicznej
w związku z pismem Departamentu Sądów, Organizacji i Analiz Wymiaru
Sprawiedliwości Ministerstwa Sprawiedliwości**

1. Podstawą prawną określania obowiązków sprawozdawczych podmiotów gospodarki narodowej są akty prawne powszechnie obowiązujące, tj.: ustawa z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2012 r., poz. 591, z późn. zm.) oraz ustalany na jej podstawie corocznie w drodze rozporządzenia Rady Ministrów program badań statystycznych statystyki publicznej – aktualnie obowiązują w tym zakresie przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 sierpnia 2013 r. w sprawie programu badań statystycznych statystyki publicznej na rok 2014 (Dz. U. z 2013 r. poz. 1159, z późn. zm.).
2. Stan prawny, w przypadku status komornika sądowego, określony w ustawie z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (Dz. U. z 2011 roku. Nr 231, poz. 1376, z późn. zm.) nie uległ zmianie. Komornicy są podmiotami gospodarki narodowej, jako osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą w rozumieniu art. 42 ust. 2 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej. Potwierdzeniem tego faktu są nadane im numery REGON. Tym samym mają obowiązek, zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa (tj. art. 7 ust. 1 w związku z art. 6 i art. 30 ust. 3 wymienionej wyżej ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej) do wywiązywania się z nałożonych na nich obowiązków sprawozdawczych (obowiązków statystycznych) w zakresie, formie i terminach określonych szczegółowo w ustalonym corocznie, w drodze rozporządzenia Rady Ministrów, programie badań statystycznych statystyki publicznej. W tej sytuacji dotychczasowe stanowisko Głównego Urzędu Statystycznego w przedmiotowej sprawie pozostaje w dalszym ciągu aktualne.
3. Na podstawie definicji zawartej w art. 2 pkt 11 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej przez podmiot gospodarki narodowej należy rozumieć osobę prawną, jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej oraz osobę fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą. Jednak, w świetle art. 42 ust. 2 ww. ustawy pogląd, zgodnie, z którym osoba fizyczna prowadząca działalność gospodarczą jest tożsama z przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 roku o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447, z późn. zm.) nie znajduje uzasadnienia. Zgodnie bowiem z art. 42 ust. 2 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej za osobę fizyczną prowadzącą działalność gospodarczą przyjmuje się osobę fizyczną będącą przedsiębiorcą w rozumieniu ustawy z dnia 2 lipca 2004 roku o swobodzie działalności gospodarczej i inną osobę fizyczną prowadzącą działalność na własny rachunek w celu osiągnięcia zysku oraz osobę fizyczną prowadzącą indywidualne gospodarstwo rolne. Nie ulega wątpliwości fakt, że zgodnie z art. 3a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji, komornik sądowy na własny rachunek wykonuje czynności, o których mowa w art. 2 ww. ustawy. Zgodnie z orzecznictwem, wykonując na własny rachunek określone w ustawie czynności

komornicze, komornik sądowy prowadzi w sposób zorganizowany i ciągły zarobkową działalność usługową, posiadającą wszystkie cechy działalności gospodarczej zdefiniowanej w art. 2 ustawy o działalności gospodarczej – wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 26 sierpnia 2010 r. (II FSK 623/09, LEX nr 737641). Natomiast o działalności zarobkowej można mówić w sytuacji, gdy: „dana działalność jest zarobkowa, jeżeli jest prowadzona w celu osiągnięcia dochodu (zarobku), rozumianego, jako nadwyżka przychodów nad poniesionymi kosztami” – wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 26 września 2008 r. (II FSK 789/07, LEX nr 495147). Zatem komornik sądowy, jako osoba fizyczna prowadząca działalność na własny rachunek w celu osiągnięcia zysku jest osobą fizyczną prowadzącą działalność, o której mowa w art. 42 ust. 2 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej. Tym samym zgodnie z art. 42 ust. 1 pkt 3 ww. ustawy znajduje się w grupie podmiotów gospodarki narodowej objętych na mocy art. 42 ust. 5 ww. ustawy obowiązkiem wpisu do rejestru REGON. Wyżej prezentowane stanowisko uwzględniające specyfikę tej grupy podmiotów gospodarki narodowej znalazło odzwierciedlenie w metodyce rejestru REGON, ponieważ należy zauważyć, że do wpisu komorników sądowych do tego rejestru nie jest wymagany wpis do Centralnej Ewidencji Informacji o Działalności Gospodarczej, który jest warunkiem koniecznym dla osób fizycznych będących przedsiębiorcami.